DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 grudnia 1947 r.

Nr 58

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

402

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1947 r.

w przedmiocie instrukcji awansowej.

1. Zgodnie z postanowieniami art. art. 41 i 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) funkcjonariusz awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia według uznania władzy przełożonej, przy zachowaniu postanowień art. 17 tej ustawy.

2. Awansowanie funkcjonariuszów państwowych do wyższych grup uposażenia może mieć miejsce wyłącznie w ramach etatów osobowych, zatwierdzonych w budżecie oraz potrzeb, wynikających z zasad administrowania personelem.

3. Pojęcie awansu obejmuje:

a) przyznanie wyższej grupy uposażenia funkcjonariuszowi stałemu lub mianowanemu do odwołania (prowizorycznemu) przy równoczesnym mianowaniu na wyższe stanowisko lub bez zmiany stanowiska;

b) mianowanie na stałe funkcjonariusza mianowanego do odwołania (prowizorycznego) lub pracownika kontraktowego przy równoczesnym przyznaniu uposażenia według wyższej grupy;

c) mianowanie do odwołania pracownika kontraktowego przy równoczesnym przyznaniu uposażenia według wyższej grupy oraz

d) przyznanie zatrudnionemu pracownikowi kontraktowemu wyższego wynagrodzenia umownego.

4. Celem awansów jest:

a) przyznanie wyższego uposażenia w związku z mianowaniem na wyższe stanowisko względnie z powierzeniem obowiązków, przywiązanych do wyższego stanowiska;

b) unormowanie pod względem uposażenia wzajemnego stosunku hierarchicznego funkcjonariuszów w zależności od rodzaju zajmowanego stanowiska, kwalifikacji służbowych oraz ilości lat służby państwowej;

c) stopniowe podwyższanie uposażenia funkcjonariuszów w miarę ilości lat służby aż do osiągnię-

cia maksymalnej grupy uposażenia, ustalonej dla danego stanowiska;

d) przyznanie wyższego uposażenia funkcjonariuszowi przed przeniesieniem w stan spoczynku w wypadku niewątpliwych zasług.

5. Niezbędnym warunkiem awansu są pełne kwalifikacje służbowe i przydatność na zajmowanym stanowisku oraz wydajność jego pracy.

Przy ocenie przydatności należy również brać pod uwagę:

a) dodatnie wyniki pracy na różnych co do zakresu działania stanowiskach, zaś dla kandydatów na stanowiska kierownicze ponadto wyniki ich pracy w różnych warunkach służbowych i lokalnych;

b) osiągnięcie przez funkcjonariusza wyższego stanowiska;

c) posiadanie zbyt niskiej grupy uposażenia w stosunku do zajmowanego stanowiska;

d) przy równych kwalifikacjach i przydatności służbowej zasługi w walce z okupantem oraz ogólną ilość lat służby państwowej.

6. Wnioskami awansowymi obejmować nie należy:

a) pozostających w stanie nieczynnym lub na urlopach bez uposażenia z wyjątkiem urlopowanych aktywistów związkowych;

b) zawieszonych w czynnościach służbowych lub wykluczonych od awansu z powodu trwania skutków nałożenia kary dyscyplinarnej;

c) tych, przeciwko którym wszczęto dochodzenia służbowe (badanie wstępne) lub postępowanie karno-sądowe, rehabilitacyjne lub dyscyplinarne do czasu zakończenia postępowania;

d) posiadających ogólną ocenę kwalifikacyjną poniżej przeciętnej.

7. Awansowanie funkcjonariuszów zastrzeżone jest kompetencji władzy naczelnej, która wydaje decyzje awansowe bądź bezpośrednio, bądź za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Zgoda ta wymagana jest w przypadkach, wymienionych w cz. IV zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 22. X. 1947 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 39, poz. 337).

Bezpośrednio i pośrednio podległe władzy naczelnej władze i urzędy nie mają prawa awansowania, o ile przepisy specjalne nie stanowią inaczej.

8. Termin awansów unormowany został zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1947 r. Nr O-III-14/3 (Okólnik Nr 33).

Zgodnie z tym zarządzeniem awansowanie odbywa się w zasadzie w 2 terminach:

a) 1 stycznia,

b) 22 lipca.

Poza tymi terminami dopuszczalny jest awans w 2 przypadkach:

a) przy mianowaniu funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe;

b) przy przeniesieniu funkcjonariusza stałego w stan spoczynku po długoletniej wartościowej służbie.

9. Wnioski awansowe należy przedstawiać Ministerstwu Skarbu w razie braku odmiennego zarządzenia w następujących nieprzekraczalnych terminach:

a) 15 października odnośnie awansów na 1 stycznia,

b) 5 maja odnośnie awansów na 22 lipca.

Wnioski zgłoszone po tych terminach będą przesunięte do rozpatrzenia na następny termin.

10. Wyżej wymienione terminy przedstawiania wniosków mogą być w razie potrzeby odmiennie normowane przez Ministerstwo Skarbu oddzielnymi zarządzeniami, które również mogą zawierać specjalne dla danego terminu normy i warunki awansowe.

11. Ustala się następującą formę wniosków awansowych:

a) każdy wniosek awansowy winien być sporządzony indywidualnie według załączonego wzoru Nr 1;

b) do każdego wniosku należy dołączyć aktualną listę kwalifikacyjną;

c) indywidualne wnioski awansowe należy przedstawić przy piśmie zbiorowym według załączonego wzoru Nr 2;

d) sporządzenie pisma według wzoru Nr 2 obowiązuje również w wypadku przedstawienia jednego wniosku awansowego;

e) akt osobowych nie należy dołączać do wniosków awansowych pod warunkiem wyczerpującego wypełnienia rubryk wniosku.

12. Zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15 lipca 1946 r. N. D. I. 5230/2/46 (Okólnik Nr 434) uchyla się w części, dotyczącej formy wniosków awansowych.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Załączniki:
(dwa wzory)

(Znak Min. Sk. D. I. 35322/2/47).

Wzór Nr 1

Dyrektor Izby Skarbowej . . . . . ., dn. . . . . . 194 . . r.
w . . . . Poufne.

WNIOSEK AWANSOWY.

Nazwisko i imię: . . . .

	Obecne:	Proponowane:
1. Grupa uposażenia	. . . . . .	. . . . . .
2. Tytuł służbowy (stanowisko)	. . . . . .	. . . . . .
3. Charakter stosunku służb. (stały, prow., kontr.)	. . . . . .	. . . . . .
4. Miejsce służbowe	. . . . . .	. . . . . .
5. Funkcja służbowa	. . . . . .	. . . . . .

z jednoczesnym:

1. zwolnieniem od przepisanego poziomu wykształcenia na stanowiska . . . . kategorii
2. zwolnieniem od obowiązku odbycia służby przygotowawczej na stanowiska . . . . kategorii
3. zwolnieniem od (lub pod warunkiem) złożenia egzaminów praktycznych, wymaganych przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia . . . . . . (Dz. U. R. P. Nr . . . ., poz. . . .).

Dane osobiste:

1. Data urodzenia . . . .
2. Ilość lat służby państwowej (wogóle) . . . .
3. Ilość lat służby skarbowej . . . .
4. Data ostatniego awansu . . . .
5. Grupa uposażenia posiadana w dn. 1. IX. 1939. . . . .
6. Wykształcenie (ukończone i udowodnione) . . . .
7. Odznaczenia . . . .
8. Przynależność do partii . . . .
9. Zachowanie się w okresie okupacji . . . .
10. Przebieg pracy zawodowej:

Nazwa urzędu (firmy) miejscowość	Tytuł służb. (stanowiska)	Rodzaj zatrudnienia (funkcja)	Stały prow. kontr.	Grupa upos.	Od dnia	Do dnia

11. Egzaminy praktyczne:

Data złożenia	Nazwa komisji egzaminacyjnej	Kategoria stanowisk	Wynik egzaminu	Data i Nr. świadectwa

U w a g i: (podać które z danych osobistych pod 1—11 poparte zostały dokumentami, złożonymi do akt osobowych).

Liczba punktów oceny kwalifikacyjnej . . . .

Wniosek awansowy mieści się w granicach wolnych grup uposażenia etatu osobowego.

Kandydat do awansu nie należy do kategorii funkcjonariuszów, których wyłącza się od obejmowania wnioskami awansowymi.

Uzasadnienie:

(zawierające m. in. streszczenie kwalifikacyj i ogólną ich ocenę.)

Dyrektor Izby Skarbowej

Załącznik:
lista kwalifikacyjna.

Wzór Nr 2

Dyrektor Izby Skarbowej

w . . . .

N. W. I. . . . .

Wnioski awansowe

. . . . . ., dn. . . . . 194 . . r.

Poufne.

Do

Ministerstwa Skarbu

Departament I

w Warszawie.

Przedstawiam . . . wniosków awansowych niżej wymienionych funkcjonariuszów, a mianowicie:

do grupy . . . .

1) (nazwisko i imię)

2)

i t. d.

do grupy . . . .

1) (nazwisko i imię)

2)

i t. d.

Jednocześnie donoszę, że możliwości awansowe w podległym mi okręgu przedstawiają się w sposób następujący:

Grupa uposażenia	Etat osobowy, ustalony zarządzeniem z dn N. D. I.	Stan faktyczny personelu na dzień wymieniony w dacie niniejszego pisma	Ilość wolnych stanowisk	Ilość proponowanych awansów do danej grupy uposażenia
IV				
V				
VI				
VII				
i t. d.				

Stwierdzam, że wszystkie wnioski awansowe mieszczą się w granicach wolnych grup uposażenia ustalonego etatu osobowego dla podległego mi okręgu administracyjnego i że do czasu otrzymania decyzji w sprawie awansów wolne stanowiska będą zarezerwowane.

Załączniki: . . . . wniosków awansowych
z listami kwalifikacyjnymi.

Dyrektor Izby Skarbowej

403

OKÓLNIK

z dnia 9 grudnia 1947 r.

w sprawie sprecyzowania pojęcia inspekcyj ogólnych, częściowych i doraźnych.

Nadsyłane do Ministestwa Skarbu przez Dyrekcję Ceł okresowe plany inspekcji Urzędów Celnych oraz sprawozdania o wykonaniu tych planów według wzoru, podanego w zarządzeniu Departamentu I L. 1727/1/47 z dnia 22. I. r. b., nie zawsze są należycie skoordynowane, co poniekąd tłumaczy się tym, że Dyrekcje przy planowaniu inspekcji używają niejednolitej nomenklatury.

Przede wszystkim są często planowane inspekcje „częściowe" t. j. obejmujące fragmenty działalności Urzędów i ich oddziałów, nie wyłączając najmniejszych komórek organizacyjnych (referat gospodarczy, referat społeczny, dział karny i inne).

Przy planowaniu ogólnych inspekcji t. j. obejmujących pełną działalność Urzędów, Dyrekcje w rubryce 3 wzoru wyszczególniają działy, które mają być poddane inspekcji przeważnie zaś ograniczając się do kwalifikacji „inspekcja ogólna" względnie „inspekcja wszystkich działów", przytym pojęcie inspekcja wszystkich działów jest różnie interpretowane.

W większości sprawozdań pojęcie to obejmuje wszystkie działy, nie wyłączając działów karnego i rachunkowo-kasowego. Natomiast niektóre Dyrekcje wyodrębniają te dwa działy w ten sposób, że stosują do nich dwa rodzaje inspekcji. Jedną szczegółową, obejmującą wszystkie czynności działów karnego i rachunkowo-kasowego, drugą — uproszczoną, ograniczającą się do badania niektórych tylko czynności np. sprawdzania gotówki oraz papierów wartościowych znajdujących się w skarbcu, a w dziale karnym do zbadania zaległości, sprawdzenia towarów zajętych z księgą magazynową, terminowego wydawania nagród imaczom z pominięciem jednak merytorycznego rozpatrzenia wydawanych orzeczeń karno-skarbowych.

Tak uszczuplona inspekcja mimo objęcia całości agend nie może być identyfikowana z inspekcją ogólną i raczej winna być traktowana, jako inspekcja częściowa względnie pobieżna lustracja Urzędu.

Co do Urzędów, posiadających Oddziały, również nie ma jednolitości w planowaniu. Tak Dyrekcja Ceł w Krakowie, planując inspekcję Urzędu Celnego w Krakowie, traktuje ten Urząd łącznie z podległymi mu 3 Oddziałami (Poczta, Lotnisko, Oddział Oświęcim) jako całość, natomiast w sprawozdaniach innych Dyrekcji Oddziały Urzędów figurują jako samodzielne jednostki lustrowane narówni z Urzędami, którym są podporządkowane. W takim stanie rzeczy inspekcja, która w jednej Dyrekcji jest traktowana jako częściowa, w drugiej jest uważana za ogólną.

Jedynie nie zachodzą rozbieżności przy planowaniu inspekcji małych Urzędów o ograniczonym zakresie działalności, w odniesieniu do których określenie „ogólna inspekcja" jako obejmująca pełną działalność, nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Mając na celu osiągnięcie jednolitości w planowaniu inspekcji Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pod jednostką służbową, przewidzianą w rubryce 2 wzoru należy rozumieć tak macierzyste Urzędy Celne jak i ich oddziały. W związku z tym inspekcje obejmujące całokształt agend Urzędów względnie Oddziałów będą uważane za inspekcje ogólne, natomiast inspekcje, obejmujące pewne działy względnie referaty (dział rachunkowo-kasowy, dział postępowania celnego, referat gospodarczy) będą uważane za inspekcje częściowe.

Ponadto nie jest wykluczona konieczność przeprowadzania inspekcji doraźnych, poza planem, o czym należy umieszczać w sprawozdaniu w rubryce „uwaga" odpowiednią adnotację.

Sprecyzowane w ten sposób pojęcie inspekcji ogólnych, częściowych i doraźnych przyczyni się do usunięcia rozbieżności przy planowaniu i jednocześnie umożliwi Ministerstwu — przy kontroli wykonania planów — wyciągnięcie odpowiednich wniosków o zakresie inspekcyj, przeprowadzonych w poszczególnych Urzędach i ich Oddziałach.

p. o. Dyrektora Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 2209/1/47).

404

OKÓLNIK

z dnia 10 grudnia 1947 r.

w sprawie dodatkowej akcji awansowej.

1. W związku z upływem trzechlecia administracji skarbowej w odrodzonej Polsce dla podkreślenia zasług pracowników skarbowych w dziale odbudowy pragnąłbym dać temu wyraz przez przeprowadzenie dodatkowej akcji awansowej.

2. Zrozumiałe jest, że akcją należy objąć tych pracowników skarbowych, którzy położyli szczególnie poważne zasługi dla administracji skarbowej.

3. Wnioski awansowe mogą dotyczyć:

a) funkcjonariuszów, którzy otrzymują obecnie

uposażenie według grupy, posiadanej w dniu 1 września 1939 r.;

b) funkcjonariuszów, którzy nie posiadają minimalnej grupy uposażenia, przewidzianej w tabeli stanowisk dla zajmowanych przez tych funkcjonariuszów stanowisk tak w drodze nominacji jak i w trybie powierzenia obowiązków.

4. W szczególności wnioskami należy objąć:

a) naczelników urzędów I instancji, kierowników oddziałów i inspektorów we władzach II instancji, którzy mimo upływu rocznej służby na tym stanowisku nie osiągnęli VI (szóstej) grupy uposażenia;

b) p. o. naczelników urzędów I instancji, p. o. kierowników oddziałów i p. o. inspektorów we władzach II instancji, którzy mimo upływu półrocznej służby na tym stanowisku nie osiągnęli VII (siódmej) grupy uposażenia;

c) naczelników wydziałów we władzach II instancji, którzy mimo upływu dwuletniej służby na tym stanowisku nie osiągnęli V (piątej) grupy uposażenia;

d) p. o. naczelników wydziałów we władzach II instancji, którzy mimo rocznej służby na tym stanowisku nie osiągnęli VI (szóstej) grupy uposażenia;

e) pozostałych funkcjonariuszów, którzy mimo upływu trzyletniej służby nie osiągnęli maksymalnej grupy uposażenia, przewidzianej w tabeli stanowisk dla zajmowanego stanowiska (odnośnie niższych funkcjonariuszów — grupy XI — jedenastej).

5. Wnioski awansowe należy przedstawić według wzorów, przewidzianych instrukcją awansową, w terminie do dnia 15 stycznia 1948.

6. Przy opracowywaniu wniosków należy przestrzegać postanowień instrukcji awansowej z wyjątkiem postanowienia o awansowaniu w granicach wolnych grup uposażenia etatu osobowego.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. I. 38140/2/47).

405

OKÓLNIK GŁÓWNEGO INSPEKTORATU OCHRONY SKARBOWEJ.

z dnia 9 grudnia 1947 r.

w sprawie interpretacji § 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej.

Wobec nasuwających się wątpliwości, co do interpretacji § 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 307) wyjaśnia się, iż przepis ten należy interpretować w ten sposób, że o wszczęciu dochodzenia Ochrona Skarbowa zawiadamia w każdym przypadku właściwą **władzę skarbową** uprawnioną do orzekania, a w sprawach należących do właściwości sądów okręgowych — nadto właściwego prokuratora.

Zawiadamianie zatem sądów o wszczęciu dochodzenia jest zbędne.

p. o. Główny Inspektor
Ochrony Skarbowej
W. Nowakowski

(Znak G. I. O. S. 13192/1/47).

SPROSTOWANIE

Podaje się do wiadomości, że w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 22 października 1947 r. w przedmiocie kompetencji w sprawach osobowych, ogłoszonym w numerze 39/1947 r. Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu pod poz. 337, wkradły się następujące błędy drukarskie:

1) na str. 1004 w pierwszej szpalcie, ustępie pierwszym zamiast „w cz. I pkt. 1—8" winno być „w cz. III pkt. 1—8",

2) na str. 1004 w drugiej szpalcie, ustępie pierwszym, czwartym wierszu zamiast „mianowicie" winno być „mianowanie".

Cena Zł. 20

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dzinnika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.